

[Ostravan.cz](http://www.ostravan.cz)

Internetový deník pro kulturu a umění

• [Úvod](#)

Limonádový Joe v Opavě dýchá svobodou zlatých šedesátých

7.12.2015 [Milan Bátor](#) [Divadlo](#) [Recenze](#)

Poslední premiéra bouřlivého roku 2015 dopadla pro Slezské divadlo v Opavě nadmíru zdařile. Muzikál Limonádový Joe podle kultovního filmu Jiřího Brdečky a Oldřicha Lipského rozdmýchal v opavském divadle atmosféru divokého Západu. Premiéra a výkony zpěváků i herců byly poznamenány nově nabytou pohodou a uvolněností, která po odvolání kontroverzně jmenovaného ředitele Karla Drgáče celému představení dominovala a vytvořila ideální podmínky.

Roman Harok a Katarína Jorda Kramolišová v představení Limonádový Joe.
Foto: Martin Vybíral

Slezské divadlo v Opavě necelý půlrok vedl nový ředitel Karel Drgáč, dosazený za jen velmi těžko pochopitelných okolností. Tento krok se záhy ukázal jako krajně nešťastný. Drgáče provázely od počátku sporné kroky – od obyčejných lidských drobností, jako jsou spory o květinovou výzdobu, až po tak zásadní věci, jakou byla změna dramaturgického plánu, o níž opavští abonenti a diváci neměli vůbec tušení. K tomu všemu se přidala arogance, propouštění kvalitních zaměstnanců a nepochopitelné vyhazovy uměleckých šéfů. Výzvu za Drgáčovo odvolání podepsalo 130 ze 170 zaměstnanců. Navzdory

nelibosti některých politických reprezentantů byl kontroverzní ředitel zastupiteli předminulou středu odvolán.

Drgáč se s Opavou rozloučil stylem ne nepodobným chování pistolníků z Limonádového Joea – pro své luxusní rakouské auto si objednal odtahovou službu. Řízením divadla byl pověřen jeho dosavadní ekonomický náměstek Martin Dobeš, který také diváky nedělní premiéry, jak je v Opavě dobrým zvykem, přivítal. Dobeš zmínil pohnuté události posledních dnů, dokázal zavtipkovat, uvolnit atmosféru a oznámil návrat některých odvolaných šéfů (například Jany Andělové-Pletichové), což vyvolalo okamžitý potlesk diváků. Do této atmosféry prosycené duchem Sametové revoluce, vstoupil Divoký Západ.

Slezské divadlo uvedlo představení Limonádový Joe. (Foto: Martin Vybíral)

Správní pistolníci pijí Kolalokovu limonádu! Brdečkův Limonádový Joe vycházel už ve čtyřicátých letech minulého století na pokračování v časopisu Ahoj. Legendární abstinující pistolník Joe byl divákům znám také z divadelního představení souboru Větrník. Až filmovému ztvárnění režiséra Oldřicha Lipského a scénáristy Jiřího Brdečky se však podařilo vytvořit nesmrtelnou verzi, která má dodnes svěží podobu a nestárnoucími replikami stále baví generace diváků. Geniální hudba Jana Rychlíka a Vlastimila Hály se potkala s výbornými texty Jiřího Brdečky, Vratislava Blažka, Pavla Kopty a Jana Rychlíka. Kdo by si nevzpomněl na dokonalého padoucha Miloše Kopeckého, toužící arizonskou pěnici Květu Fialovou a andělsky čistou krásku Olgu Schoberovou.

Roman Harok jako Limonádový Joe. (Foto: Martin Vybíral)

Stetson City. Trigger Whiskey Saloon. Majitel lokálu Dough (Michal Stalmach) je beznadějně zamilovaný do neodolatelné Tornádo Lou (Katarína Jorda Kramolišová). Oblíbená štace všech pistolníků je rušným lihovým doupětem až do příjezdu pistolníka, jemuž visí kolty proklatě nízko. Limonádový Joe (Roman Harok) uchvátil hned svou úvodní písní s legrační angličtinou „Sou fár, tů jů áj méj“.

Ostravský host Harok je typově podobný filmovému představiteli (hrál jej Karel Fiala), čiší z něj dobro, laskavost a nesmlouvavý, byť lehce naivní charakter. Herecky i pěvecky je role Joea Harokovi šitá na míru. Zvládl ji také s grácií a šarmem jemu vlastním. Arizonská pěnice se do Joea okamžitě zamiluje, situaci, ale komplikuje mladičká Winnifred (Tereza Bartošová), jejíž srdce Limonádový Joe získá.

Katarína Jorda Kramolišová a Roman Harok. (Foto: Martin Vybíral)

Na Katarínu Jordu Kramolišovou jako Tornádo Lou jsem si musel zpočátku zvykat: v její postavě jsem postrádal větší nadhled. Kramolišová však roli excelentně odzpívala a *Zvlhlé rty* a *Whisky, to je moje gusto* vzbudily zaslouženě největší ohlas publika. Bude jistě zajímavé do Opavy zavítat i na některou z repríz, protože ve stejné roli bude alternovat i první dáma ostravského muzikálu Hana Fialová.

Horáce alias Hogafoga mistrně vystihl herec Martin Valouch. Valouch to se zdůrazňováním negativních vlastností padoucha nijak nepřeháněl a vytvořil postavu důvtipnou a velice úsměvnou. Nebál se improvizovat, obohatil postavu spontánními nápady a ve zpěvu proti kolegům zpěvákům nijak neztrácel. Jeho Hogofogo byl patrně nejzdařilejší postavou celého nastudování. Povedená byla rovněž agilní Tereza Bartošová jako okouzlující, potřeštěná Winnifred, výstižně padoušský Jakub Stránský v roli Grimpa, věčný nezmar barman Daniela Volného, Abe Honesty Martina Táborského a v neposlední řadě zábavní pistolníci Dakota a Mexiko Kid v podání operních pěvců Alexandra Vovka a Zdeňka Kapla, jehož sípavý smích ve scéně mučení Joea byl zkrátka odzbrojující.

Tereza Bartošová a Martin Valouch. (Foto: Martin Vybíral)

Režie se ujal mladý absolvent operní režie DAMU Dominik Beneš. Jeho režii musím kvitovat s povděkem. Benešovi se povedlo vytvořit dynamické, „akční“ nastudování. Jeho režijní vklad se značně podepsal pod výborným vedením hlavních postav. Opavský Joe je plný různých vychytávek v podobě jemných i hrubých legráček. Výpravu scény a kostýmy obstarala Zuzana Přidalová, která snad až na nepovedený kostým Dougha (připomínal spíše hastrmana než majitele baru) v první polovině dala protagonistům přiléhavé kostýmy.

Nemalou měrou se na úspěchu opavské premiéry Limonádového Joea podepsalo také hudební nastudování. Supervize Damiana Binettiho ponechala muzikantům značný prostor pro kreativitu a výsledný hudební tvar tak zdařile evokoval barovou kapelu v čele s pianistkou Libuší Vondráčkovou, houslistou Tomášem Peškou, kontrabasistou Jiřím Dorosiňským, perkusemi Ivoše Samiece a banjem Petera Soose. Dechovou sekci v premiérovém obsazení jazzově a swingově vystihli Pavel Hanzlík (trubka), Ladislav Pošík (pozoun) a Pavlín Panayatov (klarinet).

Opavský Limonádový Joe je prošpikován skvělými hláškami, gagy, hrátky s češtinou a publikum se často doslova „válelo“ smíchy. Premiéra představila vydařené nastudování, které ob stojí v současné muzikálové konkurenci. Atmosféra opavského divadla však byla tentokrát nenapodobitelná a ten, kdo sdílel pohnuté osudy posledních dnů a měsíců, neměl od spontánního a úlevného smíchu daleko k očistným slzám radosti.

Není divu, že publikum ocenilo premiéru Limonádového Joea aplausem vestoje.

Facebook138

Twitter

Google+2

Milan Bátor | [Další články](#)

Přečtěte si více z rubriky "[Divadlo](#)", nebo přejděte na [úvodní stranu](#).

© Aleš Honus 2013-2015.

Názory, které zazní v textech publikovaných na těchto stránkách, představují vždy subjektivní postoj autorů příspěvků, nikoliv názor vydavatele.